21/12/2018

Μητρόπολη Ναυπάκτου: «Αμετάκλητη η καθαίρεση του μοναχού Ιγνατίου Σταυροπούλου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Σύμφωνα με την Μητρόπολη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, εκδόθηκε η ὑπ’ ἀριθμ. 2518/2018 ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Επικρατείας (Ἑπταμελοῦς συνθέσεως), μέ τήν ὁποία ἀπορρίφθηκε ἡ αἴτηση ἀκύρωσης τοῦ μοναχοῦ Ἰγνατίου Σταυροπούλου κατά τῆς ὑπ’ ἀρθμ. 20/2014 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

Η απόφαση αυτή του εἶχε ἐπιβάλλει τήν ποινή τῆς καθαίρεσης ἀπό τήν Ἱερωσύνη.

Εἰδικώτερα μέ τήν ὑπ’ ἀριθμ. 20/2014 ἀπόφαση τοῦ Δευτεροβάθμιου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ἡ ὁποία ἐπικύρωσε τήν ὑπ’ ἀριθμ. 36/2013 ἀπόφαση τοῦ Πρωτοβάθμιου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ἐπιβλήθηκε στόν μοναχό Ἰγνάτιο Σταυρόπουλο ἡ ποινή τῆς καθαίρεσης ἀπό τό ὑπούργημα τῆς Ἱερωσύνης, γιά τούς ἑξῆς ἐπί λέξει λόγους:

«α) Δεινῇ καταφρονήσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἀπειθείᾳ πρός Αὐτήν κατά

συρροήν, β) στρηνιασμῷ κατά τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά συρροήν, γ) τελέσει, κατά συρροήν, Θείας Λειτουργίας, ἐνῶ τελεῖ ὑπό τό ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας, κατόπιν ἀποφάσεως καί ἐντολῆς τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, δ) καταφρονήσει τῆς Προϊσταμένης αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καί ἀπειθείᾳ πρός Αὐτήν, ε) δεινῇ παραβάσει τῆς μοναχικῆς του ὁμολογίας περί ὑπακοῆς εἰς τήν Ἐκκλησίαν, κατά συρροήν, καί στ) σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν» (20/2014, σελ. 5).

Τό Δικαστήριο (Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας) δέχεται ὅτι ὀρθά καί αἰτιολογημένα τά Συνοδικά Δικαστήρια, Πρωτοβάθμιο καί Δευτεροβάθμιο, ἔκριναν ὁμοφώνως ἔνοχο τόν καθηρημένο γιά τά κανονικά αδικήματα πού τοῦ ἀποδόθηκαν.

Τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἀπορρίπτει τήν δικαιολογία τοῦ καθηρημένου ὅτι προέβη στήν παραβίαση τῆς ἀπόφασης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περί ἀκοινωνησίας του ἀπό ἀνάγκη καί γιά λόγους ἐξυπηρέτησης τῶν «τελετουργικῶν» ἀναγκῶν τῆς Μονῆς του, μέ τήν ἐξῆς ἐνδιαφέρουσα καί συνάδουσα μέ τήν ἐκκλησιολογική καί ἱεροκανονική τάξη αἰτιολογία:

Ὅτι δηλαδὴ ἡ ὑποστηριζόμενη ἀνάγκη ἐξυπηρέτησης τῆς Μονῆς θά μποροῦσε νά πραγματοποιηθῆ μέ ἄλλο πρόσφορο καί κανονικό τρόπο, διαφορετικό ἀπό «τήν εὐθεία καί ἐν γνώσει του παραβίαση τοῦ ἐπιβληθέντος ἐπιτιμίου ἀκοινωνησίας, στό ὁποῖο, ὅπως καί στούς ἐξ αἰτίας αὐτοῦ περιορισμούς στήν ἄσκηση τῶν ἱερατικῶν καθηκόντων, ὁ αἰτών ὑπέκειτο ἕνεκα τῆς ἐσωτερικῆς μυστηριακῆς σχέσεώς του μέ τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, στήν ὁποία ὁ ἴδιος αὐτοπροαιρέτως εἶχε προσχωρήσει διά τῆς ἱερωσύνης», ὅπως «λ.χ. μέ τήν διάθεση ἱερέως, κατόπιν ὑποβολῆς σχετικοῦ αἰτήματος πρός τήν ἁρμόδια ἐκκλησιαστική ἀρχή, γιά τήν τέλεση τῶν ἀναγκαίων λειτουργιῶν» (σελ. 16).

Τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας δέχθηκε ὅτι ὁ καθηρημένος καταδικάσθηκε ὄχι μόνον γιά παραβίαση τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας, ἀλλά καί γιά τόν σκανδαλισμό τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, γιατί καλοῦσε μέ ἀναρτήσεις του στό διαδίκτυο τούς πιστούς «νά συμμετάσχουν στή λειτουργία, ἡ ὁποία ἐμφανιζόταν ὡς τελούμενη «δημόσια» καί ὡς συνεχιζόμενη «κανονικά», ἀσχέτως προφανῶς μέ ὁποιαδήποτε ἔκτακτη «λειτουργική»ἀνάγκη τῶν ἴδιων τῶν μοναχῶν» (σελ. 16-17).

Τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἔκρινε ὅτι ὁ καθηρημένος μοναχός «μέ τήν ἐν γνώσει του ἠθελημένη παραβίαση τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας» ἐπεδίωκε νά ἀντιταχθεῖ στόν Μητροπολίτη «ἐμπλέκοντας καί τούς λαϊκούς-πιστούς, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο καί προσέρχονταν στίς ἐπίμαχες λειτουργίες» (σελ. 16).

Τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἔλαβε ἀκόμη ὑπ’ ὄψη του τό γεγονός ὅτι ὁ Ἰγνάτιος

Σταυρόπουλος συνέχισε νά «λειτουργῆ» καί μετά τήν προθεσμία – εὐκαιρία πού τοῦ ἔδωσε τό Δευτεροβάθμιο Συνοδικό Δικαστήριο γιά ἔκφραση μετανοίας, ἀφοῦ διεπίστωσε ὅτι ὁ καθηρημένος συνέχισε τήν παραβατική του δράση καί μετά τήν καθαίρεσή του ἀπό τήν ἱερωσύνη (πού προκύπτει καί ἀπό τίς καταδικαστικές ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἐναντίον του), μή ἐπιδεικνύοντας παντάπασιν μετάνοια γιά τίς πρωτοφανῶς ἀντικανονικές πράξεις του.

Η ανακοίνωση της Μητρόπολης, συνεχίζει:

«Ἑπομένως, ὁ Ἰγνάτιος Σταυρόπουλος εἶναι πλέον γυμνός ἀπό κάθε ὑποστήριξη κανόνων, θείων ἤ ἀνθρωπίνων, καί κατεγνωσμένος καί καταδικασμένος ἀπό ὅλες τίς βαθμίδες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί Κοσμικῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ἰγνάτιος Σταυρόπουλος δέν ἔχει καμμιά δικαιολογία νά λειτουργεῖ καί νά τελῆ μυστήρια, γιατί διαφορετικά ἐμπαίζει τόν Θεό, τήν Ἐκκλησία, τά Δικαστήρια καί τόν λαό. Οἱ δέ Χριστιανοί πού τυχόν συμμετέχουν σέ τέτοιες πράξεις, δέν μποροῦν νά δηλώνουν ἄγνοια καί γι’ αὐτό ἔχουν εὐθύνη ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων.»

Πηγή: AgrinioPress